

Зората подрани. Преди зори тревога
 тамъ по окопите настана. Че да бди
 60. поставена въ ноцъта, съзре и проследи
 и видя стражата и близо и далеко
 разпръснати орди безшумно и полека,
 като левци ^{и вълци} на звяръ, да се промъкватъ въ мракъ,
 и сви се трепетно не на единъ юнакъ
 сърцето. "Отъ къде?" "Тъй бързо?" Изненада
^{бе гадат} всички ^{мъта} бе това. "Нима е вече обсада -
 когато ~~съ нишо~~ ний ^{дори} не ~~име~~ готови оцъ?"

И думи шепотомъ въ заглъхналата ноцъ
 се размъняваха, и туй което чака
 70. съ дни всякой, чудно тъй се виждаше въвъ мрака
 сега. "Тъй скоро?" "Та... Това ще е измяна,
 и ^{не следъ мигъ} отъ нашите..." И смуть за мигъ настана,
 и смуть и лугане. И всякой постъ заелъ
 се въ мрака взираше -, наместваше прицель
 тозъ тукъ на пушката, тамъ онзи си приглежда
 патроните, а тамъ отвъдъ се остро вглежда
 въ тъмата трети, вмигъ каточели готовъ
 да скокне - вслушва се и чака само зовъ...
 Едвамъ тазъ вечеръ те съгледаха случайно

80. врагътъ, отъ двадни вече предпазливо и тайно
 примъкванъ, ^{проходи и пътища} ~~заелъ~~
~~около Каменградъ, и видялъ и дозель~~
~~какво се върши тамъ - и еноци самъ отвори~~
~~пътъ на юнаците, и днеска би го сторилъ~~
~~че колот повече налуцаха града~~
^{за тяхъ все по-добре.} Орда подиръ орда
 отвредъ се бяха тамъ настекли непречетни
 войски и волници, - на техните заветни
 желаня случая явяваше се днесъ:

90. те знаяха какви имоти сж тѣдесъ
 и блага събрани, зарадъ които чутенъ
 бе Каменградъ далечъ, и всякога е смутенъ
 и явенъ гнявъ души жестоки пълнилъ тамъ,
 и завистъ дразнилъ. На тяхъ на чело самъ
 Хафъсъ Паша, и цвърстъ и опитенъ ловчия,
^{карени въ гората} ~~къдетъ въ отъни~~ ^{не ведѣжъ} и ^{нигдѣ} ~~разправия~~
 по най-далечните затѣнтени страни
 на царството прочуть по свойте кръвници,
 и ~~дто стѣпналъ съ кракъ тамъ не оставалъ камъкъ~~

100. на камъкъ, и села и градове на пламъкъ
^{не се оставя} ~~предавалъ~~. Жива тваръ отъ неговия мекъ
 не ^{би} ~~убяг~~нала. Скѣпъ на човешка речъ,
 на безчовещина тъй щедъръ! И едвами,
 онезъ що бяха го за Каменградъ избрали,
 нашла би по-добъръ служителъ на смъртъта -